

תפ"ח 60873/12/14 - מדינת ישראל נגד זגייה ביינה מנגאו

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 60873-12-14

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד הנאשם	זגייה ביינה מנגאו ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני ו/או אסתי פלד

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירת ניסיון אינוס בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) בנסיבות סעיף 345(ב)(3) **לחוק העונשין, תשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**"), ופציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק.

2. ואלה המעשים: ביום 19/12/14, בשעות הערב, התקשר הנאשם אל המתלוננת וביקש להיפגש עמה. המתלוננת הינה ילידת 1987, בעלת מוגבלות נפשית ושכלית, ובין השניים היתה היכרות מוקדמת. זמן קצר לאחר התקשרות הנאשם אל המתלוננת, נפגשו השניים בטיילת בעיר בית שמש. בהמשך, לאחר שהשניים ישבו על ספסל, פישק הנאשם את רגלי המתלוננת וניסה להחדיר אצבעותיו לאיבר מינה. המתלוננת התנגדה והנאשם היכה אותה, חסם את פיה, גרר אותה למקום חשוך מתחת לגשרון, הוריד חצאיתה ותחתוניה בכוונה לקיים עימה יחסי מין ולאחר מכן היכה אותה באבן, בראשה ובידיה. למתלוננת נגרמו חבלות בראשה, בידיה ובברכה ונזקקה לתפרים בראשה.

3. הנאשם הנו כבן 25 ובעברו שלוש הרשעות, אחת מהן במעשה מגונה, בגינה תלוי נגד מאסר מותנה בר הפעלה לתקופת שישה חודשים.

4. במסגרת הטיעונים לעונש העידה, מטעם הנאשם, חנה בלאי, אחות הנאשם. לדבריה, הנאשם הוא זה העוזר להוריה הקשישים, הנאשם מצטער על מעשיו כמו גם משפחתו, מצבם הכלכלי של הוריה קשה, ותפקודו של הנאשם היה תקין.

5. **ב"כ המאשימה**, במסגרת טיעוניה לעונש, הפנה לכך שמדובר באירוע המשלב תקיפה מינית ושימוש באלימות. המתלוננת (ולעניין מצבה תבוא התייחסות בהמשך), נפגעה גם באופן פיזי ונזקקה לטיפול. הערכים שנפגעו הנם הפגיעה בגוף האישה, ופגיעה באוטונומיה, וחומרה מיוחדת נובעת ממצבה הקוגניטיבי של המתלוננת ומצבה המוחלש.

הנאשם ביצע המעשים תוך ניצול היכרות קודמת ופגע בה באופן חמור במקום ציבורי. אמנם הנאשם נוטל תרופות פסיכיאטריות, אך אינו חולה בנפשו. הנאשם עשה את המעשים לאחר שתיית אלכוהול. בהתאם להסכמה עם ההגנה, הגבילה המאשימה עמדתה העונשית לשמונה שנות מאסר בפועל בצירוף הפעלת תקופת המאסר על התנאי לתקופה שישה חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי, כאשר נטען למתחם עונשי של 7 עד 11 שנות מאסר. כן באה הפניה לכך שהודאת הנאשם באה לאחר תום ראיות המאשימה ולאחר שהמתלוננת העידה.

6. **הסנגור** ביקש לציין לקולה את העובדה שהנאשם קיבל אחריות למעשיו על דוכן הנאשמים במהלך עדותו. אמנם הנאשם אינו מוגדר כחולה נפש אך הוא נוטל תרופות באופן קבוע ויש להתחשב גם במצבו הקוגניטיבי. באה הפנייה למצבה הקשה של משפחתו, חרטתו של הנאשם אמיתית, הסנגור הפנה לפסיקה במקרים אחרים וטען כי ניתן ללמוד כי רמת הענישה הראויה בעניינו של הנאשם קלה יותר מהרמה העונשית לה טענה המדינה. נטען כי המתחם העונשי לו טענה המדינה הנו מוגזם ואינו ראוי, וכלל השיקולים מוליך לכך שניתן להסתפק בתקופת מעצרו (הארוכה יחסית) של הנאשם.

7. הנאשם, בדבריו, הפנה לכך שהוא נמצא בהליך טיפולי.

8. **תסקיר נפגעת העבירה:** בתסקיר שניתן בעניינה של המתלוננת באו פרטים אודות מצבה הנפשי ומגבלותיה (שאינם קשורים לנאשם) וכיום הנה נמצאת באשפוז בשל החמרה במצבה. במהלך האשפוז והטיפול מצבה התייצב. בתסקיר מפורט עוד כי מאז הפגיעה חלו התדרדרות ושינוי מהותי במצבה הרגשי והנפשי של המתלוננת והיא סבלה מכאבי ראש עזים במשך מספר חודשים לאחר הפגיעה (כל זאת על פי תיאור ההורים). עוד פורט כי המתלוננת מיעטה לצאת מהבית וסירבה לצאת ללא ליווי, והתקפי הזעם הוחמרו. בשל מצבה התקשתה המתלוננת לתאר את הנזקים וההשלכות שנגרמו לה כתוצאה מהאירוע, אולם הנה מבינה ומודעת למעשים הפוגעניים שבוצעו בה ויתכן שיש בכך משום החמרה בחוויית הבדידות שלה. להערכת שירות המבחן, בעקבות הטראומה נפגע מימוש הפוטנציאל של המתלוננת להגיע לרמת תפקוד המיטבית האפשרית, ולרמה מסוימת של חיים עצמאיים בקהילה בהתאם למגבלותיה.

דין

9. חומרת מעשיו של הנאשם נובעת מכך שהפגיעה נעשתה במי שהנה מוגבלת בנפשה ובשכלה, שיכולתה להגן על עצמה, אם בכלל, מוגבלת ומצומצמת. מעשיו כללו תקיפה מינית ותקיפה פיזית אלימה. הערכים שנפגעו הנם שלומה הפיזי והנפשי של המתלוננת כאישה, ופגיעה במי שמסוגלותה להגן על עצמה נמוכה מאוד. מעשיו של הנאשם כללו תקיפה פיזית אלימה שגרמה למתלוננת גם לחבלות ראש וכן ניסיון לאונס באופן שניסה להחדיר אצבעותיו לאיבר מינה. מתחם העונש הראוי, במכלול הנסיבות, הנו 4 עד 9 שנות מאסר בפועל. לזכות הנאשם יש לזקוף את גילו הצעיר והודאתו, שאמנם באה במהלך עדותו, אולם גילתה הפנמה וחרטה, וכן את דלותו הקוגניטיבית והעובדה שהנו נוטל תרופות פסיכיאטריות, אף שאינו חולה בנפשו. לחובתו יש לזקוף את עברו הפלילי הרלבנטי.

המגמה בפסיקת בתי המשפט הנה, באופן עקבי ובלתי מתפשר, לנקוט בחומרה בכל הנוגע בביצוען של עבירות מין, ובוודאי מקום שהקרבת הנה מאוכלוסיה מוחלשת. הטענה שהנאשם עת ביצע מעשיו, פעל, כנראה, בהיותו במצב של שכרות, אינה יכולה לעמוד לזכותו.

10. לאחר שקלול האמור לעיל, אנו גוזרים על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של ארבע שנים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. אנו מורים על הפעלת המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 51396-09-12 (בית משפט השלום בירושלים) לתקופה של שישה חודשים. תקופת המאסר לפי סעיף זה תצטרף לתקופת 4 השנים.

ג. מאסר מותנה לתקופת 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 12,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 31/12/17.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**